

1) **Нарѣченіє имени.** Всѣкій младенецъ роденъ отъ христіански родители, по уставъ-тъ церковній принася ся на осмій-тъ день при врата-та на храма. Тукъ священникъ-тъ, троекратно го осѣнява съ кръстно знаменіе и му дава христіанско име. Подирь това дѣйствіе младенецъ-тъ ся причислява къмъ общество-то на Христіане-тѣ. При наричаніе-то на младенца обыкновенно му ся дава име-то на нѣкой си святій, кой-то ся счита молитвенникъ и покровитель презъ всичкій-тъ животъ на кръстеній-тъ. По случай, ако новородній-тъ е болнавъ, то име-то му може да ся нарече и въ самій-тъ день на рожденіе-то му и не само предъ врата-та на храмъ-тъ, нъ и въ къщи.

2) **Богочерковленіе.** На четиридесатій-тъ день, кога-то майка-та дойде въ храма да си чете очистителна молитва, тя донася новорожденій-тъ младенецъ за въцерковленіе. Священникъ-тъ като прочете най-напредъ очистителни-тѣ молитви, зема отъ майкѣ-тѣ младенца въ рѣцѣ-тѣ си, и като произнася: „**богочерковлѣтъся рабъ Божій** (име-то му) **во Имя Отца и Сына и Св. Духа, нинѣ и присно и во вѣки вѣковъ.**“ Изображава съ него (съ младенца) кръсть най-напредъ прѣдъ врата-та на храмъ-тъ, подирь посрѣдѣ на храма, и найсетнѣ предъ престолъ-тъ или пъкъ предъ царски-тѣ врата, ако младенецъ-тъ е отъ женскій полъ. Подирь това дѣйствіе, младенецъ-тъ вече получава право да влѣзва свободно въ храмъ-тъ Божій.

Ако желае да ся кръсти возрастенъ чловѣкъ (Іудеинъ, язычникъ или еретикъ) то слѣдъ като го нарѣкжтъ задължавать го да научи символъ-тъ на вѣрж-тѣ, молитва-та Господня и 10-тѣхъ заповѣди. А кога изучи всичко това удовлетворително, накарвать го всенародно да ся отрече отъ свое-то напрежно вѣроисповѣданіе. Подирь това приготвление той ся допуска къмъ кръщеніе.